

Karel Vysušil

Karel Vysušil se narodil 14. listopadu 1926 v Trmicích. V letech 1942 až 1944 studoval na Škole dekorativních umění v Praze, v letech 1945 až 1947 na Akademii výtvarných umění v Praze. Od roku 1952 je členem SČUG Hollar, byl spoluzakládajícím členem skupin G7, LG5 a Máj. Věnuje se malbě, volné a užité grafice, knižní ilustraci a tvorbě koláží. Karel Vysušil tvoří v určitých tematických celcích, v poslední době se střídají nebo prolínají abstraktní a figurativní prvky. Uskutečnil více než 80 samostatných výstav doma i v zahraničí (Německo, Nizozemí, Rakousko, Švýcarsko a USA). Účastní se všech významných kolektivních výstav prezentujících české výtvarné umění doma i v zahraničí. Jeho tvorba byla oceněna řadou cen – Stříbrná medaile z 30. Exhibition of Japan Print (1962), výroční listy Bielefelder Kunstverein (1971, 1979), International Graphic Center New York (1972) a Wissenschaftliche Buchgesellschaft Bochum (1973), Parchemin d'Honneur na Triennale mondiale d'estampes petit format v Chamalières (1994), medaile Franze Kafky (1998) a další. Žije a pracuje v Praze.

Karel Vysušil vstoupil do naší kulturní sféry v roce 1955 už jako hotový umělec. Byl tehdy přijat za člena grafického sdružení SČUG Hollar, když před tím s hollaristy vystavoval jako host. V té době se začala formovat skupina mladých umělců „Máj“, která si vytkla za úkol vzdorovat náporu socialistické ideologie podle přirozených a jinak programově neovlivněných dispozic každého z účastníků. V jejím čele stáli Richard Fremund, Robert Piesen, Libor Fára, Jiří Balcar a jedním z nejtemperamentnějších z nich byl právě Karel Vysušil. Prezentoval se však tenkrát mezi nimi jako výlučný malíř.

V oscilaci obou těchto aktivit grafické a malířské, jak jej na tyto dva póly nasměrovaly příležitosti grafiků z Hollara a malířů ze skupiny „Máj“, rozvíjela se pak kupodivu práce Karla Vysušila až k dnešku. Relativismus obou těchto složek v jeho výtvarném projevu není však v jeho tvorbě systémem, jenom potvrzuje, že Karel Vysušil je ve své tvůrčí podstatě výtvarník bytostně malířské orientace, jemuž však vnější okolnosti a hlavně výstavní příležitosti, především v zahraničí, otevíraly víc možností hovořit hlavně grafickými technikami.

Z každého jeho grafického díla vyzařuje ale konstantní uplatnění malířských hodnot. Hovoří o tom hned jeho první grafické listy, jež mu umožnily vstup mezi profesionální grafiky, které tehdy v průběhu padesátých let realizoval technikou rytiny suchou jehlou. Jejich expresivní styl, byť portrétně orientované tématiky, nesl v sobě koncepci prostorově dramatizované struktury volných linií. Později od šedesátých let mu otevřela nové možnosti barevná litografie. Už těmito vnějšími znaky

svého díla naznačuje Karel Vysušil, že grafické techniky jsou pro něho něčím zcela neutrálním, co pokaždé přesahuje svojí primární malířskou koncepcí, jíž se však v ničem dogmaticky nepodřizoval.

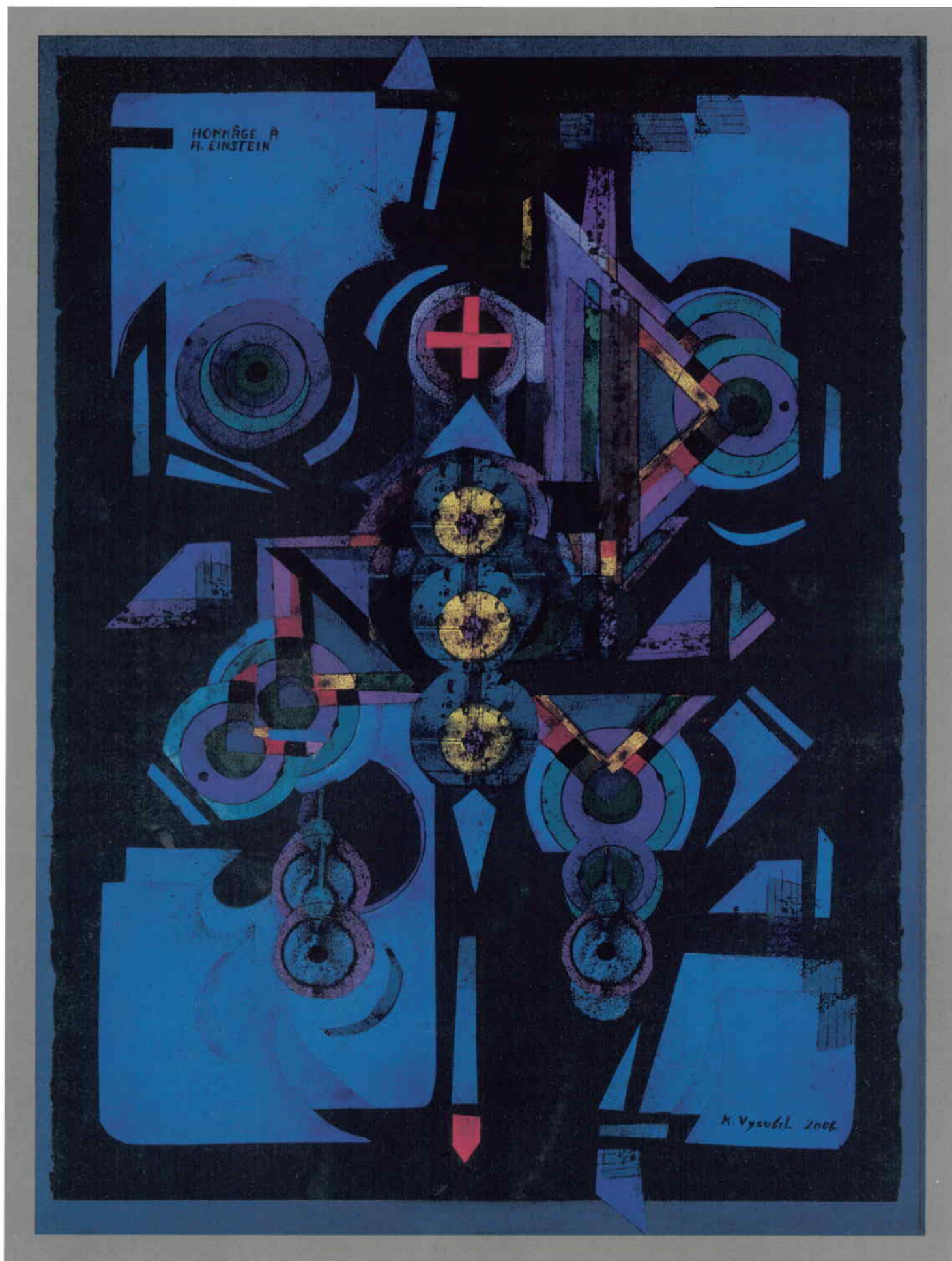
Naopak, to dovedl zcela spontánně vtělit do každého svého tisku jako dominantní hodnotu. S tím také v prvních letech jeho grafické činnosti souvisela jeho orientace k realistické tematice, kterou měl zakotvenou v pozorování či studiu lidské tváře. Slovo „realismus“ je však v souvislosti s charakteristikou i jeho ranného díla velmi nepřesné, poněvadž nikdy u něho nevyjadřovalo nějak zvlášť důvěrný vztah k určité „realitě“, nýbrž za jejího přispění tvořila se tím pouze odrazová plocha k suverénní výtvarné fabulaci svobodně malířské interpretace. Malířsky pojatá koncepce grafických prací Karla Vysušila je tedy u něho něčím apriorním, skutečně základní orientací všeho, čím se výtvarně zabýval. Proto logicky tuto výstavu doplňují obrazové realizace, jež po celý život nosí Karel Vysušil v sobě a které vtělit i do zcela originálních koláží, jež jsou sestavovány jako dialog hodnot a materiálů. Uvedl je do života v uzavřených fázích svého vývoje bez perspektivy, že se k nim po letech vrátí, aby je v jiné konstelaci povýšil do nové obrazové souvislosti. Formují ji a samy jsou jí přetvářeny k nové výtvarné řeči. Lze říci, že po této stránce může se dnes Karel Vysušil u příležitosti svého životního jubilea obracet ke své vykonané práci s pocitem dobře a originálně splněného uměleckého poslání v současné výtvarné kultuře.

František Dvořák

Galerie Magna, Bieblova 3, 702 00 Ostrava / výstava potrvá od 16.5. do 22.6.2007

Tento projekt je realizován za finanční podpory statutárního města Ostravy a Městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz

Pocta Einsteinovi, 2006, barevná koláž, 120 x 80 cm